

Dilluns,
14 de juny del
2010

TORNA A
AVUI+.cat

Recordi que aquesta web ja no s'actualitza. Per accedir a les notícies actuals pot anar a avui.elpunt.cat o a El Quiosc per veure la versió PDF. A paper.avui.cat hi trobarà les edicions fins el dia **14 de juny del 2010**.

Opinió Política Món Economia Diàleg Societat Ciutats Cultura i Espectacles Comunicació Última

Cercador

ENTREVISTA: L'economia, a examen

Ramon Marimon: "L'obsessió per l'austeritat ens està portant a fer bestieses"

ENTREVISTA amb Ramon Marimon, director del Programa Max Weber de l'European University Institute

MAR JIMÉNEZ

Secretari d'Estat de Ciència i Tecnologia entre el 2000 i el 2002, Ramon Marimon, avui director del Programa Max Weber del prestigiós European University Institute (EUI), examina Europa, Espanya i l'economia.

Alan Touraine alerta que Europa ha entrat en una via de declivi molt dolorosa per als nostres néts i besnéts.

Això ho dirà la història, si bé és cert que a Europa la població està envellint mentre que en altres parts del món la població és jove i dinàmica. El nostre futur depèn del que fem avui: si apostem per la inacció, la decadència pot ser un fet. És a les nostres mans evitar-ho.

El 2000, l'estratègia de Lisboa augurava que el 2010 Europa seria l'economia del coneixement més dinàmica i competitiva del món. La realitat ha estat molt diferent.

L'objectiu era elevar la inversió en recerca i desenvolupament perquè Europa, que fins aquell moment havia estat molt estancada, fes un salt endavant. Tanmateix, 10 anys més tard es pot dir que no hem millorat gaire i que s'han accentuat les diferències entre països: mentre alguns han avançat molt en aquest àmbit, altres s'han quedat enrere.

El creixement a l'eurozona ha estat molt heterogeni. ¿El fracàs de Lisboa s'explica per les mancances estructurals de la UE?

Partint dels estàndards europeus, elevats, és molt difícil que el creixement entre els diferents territoris sigui homogeni. El problema és que el que es va proposar a Lisboa necessitava reformes estructurals que en molts països europeus han quedat sobre la taula.

La unió monetària no ha propiciat la convergència entre països.

Si alguna cosa ha funcionat és la unió monetària! El problema és que, malgrat la moneda única, no s'han afrontat reformes com la dels mercats de serveis, buscant més integració a l'eurozona.

Josep Borrell, també a l'EUI, diu que la crisi de l'euro era previsible per les divergències entre els països membres.

La principal divergència radica en el fet que hi ha països que han fet reformes en les pensions, el mercat de treball, mentre que d'altres no han fet els deures: és difícil que els primers siguin solidaris amb els segons.

Martin Feldstein i Paul Krugman van augurar temps enrere i repeteixen ara que la zona euro no funcionarà sense més integració política i fiscal.

Ni Feldstein ni Krugman han estès què és Europa! Cap d'ells proposa que Florida o Califòrnia, malgrat que tenen divergències substancials entre ells i respecte d'altres Estats, surtin del dòlar i tinguin una moneda diferent. Per què apliquen un altre raonament per a la zona euro?

CRISTINA CALDERER

AVUI+ Paper

Dilluns, 14 de juny del 2010

Tots els continguts de l'AVUI són consultables a través d'internet, de forma oberta i gratuïta. Les pàgines originals en paper, en canvi, no es podran consultar via PDF i només s'oferiran al quiosc.

Especials

+Cooperació Cooperació

Suplements

EL 9 ESPORTS DE CATALUNYA El 9

CULTURA Cultura

ESPECTACLES Espectacles

sortim Sortim

PLAERS Plaers

A+ més a més A més a més

MEDICINA SALUT Medicina i salut

catv CatTV

el cèntim El cèntim

En tot cas, Krugman destaca que si Califòrnia se'n surt és perquè hi ha un pressupost federal molt potent.

Convertir Europa en un Estat federal, amb un pressupost federal, no es pot fer si no es canvia el sistema polític i es dota la UE d'un president escollit ens uns comicis. No es pot fer un pressupost federal sense canviar l'arquitectura política! Si apostem pel federalisme fiscal, necessitariem una estructura política més forta, i li recordo que avui al consell europeu hi van els presidents de cada país.

¿Hem de conformar-nos amb les limitacions fiscals que fixa el Pacte d'Estabilitat (PEC)? ¿O hem d'apostar per una arquitectura política federal?

Jo sóc europeista, però no tindria sentit, en la situació actual, posposar les reformes a nivell nacional i regional a l'espera d'una nova arquitectura política. Això sí, s'ha d'evitar el retorn als nacionalismes i les reformes han de servir perquè Europa sigui més oberta, integrada i competitiva.

¿Es pot mantenir la zona euro amb un PEC que ningú respecta?

El problema del PEC és la seva manca de credibilitat: no té sentit prometre grans sancions per després no aplicar-les. I el problema actual és que volem fer massa coses.

Potser es volen fer moltes coses perquè l'invent no funciona.

En aquests moments estem discutint si es podria rescatar un país en fallida, però no es pot dir que qualsevol país que tingui una dificultat el salvarem amb els diners dels Estats membres: és normal que molts ciutadans alemanys no vulguin que amb els seus impostos es rescati un país que no ha fet els deures i que té un greu problema d'evasió fiscal.

L'error va ser admetre Grècia?

Hem de ser solidaris i realistes: si un país no se'n surt amb els seus comptes i no ha fet els deures, se l'ha d'ajudar a reestructurar el seu deute, però no es poden transformar per sistema els deutes d'un país en els deutes de tots. En aquests moments el Banc Central Europeu (BCE) està comprant deute grec, al nivell del bo porqueria, per convertir-lo en deute europeu, que ara és AAA. Si això es fa per sistema, el deute europeu esdevindrà també porqueria!

El fons de rescat aprovat el 9 de maig ha de servir per evitar les reestructuracions del deute, incloent-hi el grec.

Sí, però no és clar que es pugui mantenir el deute grec. Si a Grècia no aconsegueixen combatre el frau fiscal i obtenir més recursos, és molt difícil que puguin pagar tot el que deuen: no quadren els números.

¿Europa s'hauria de començar a preparar per a una fallida grega?

Sens dubte.

Fallida és una paraula tabú!

Oblidem-nos de tabús i fem les coses bé. L'experiència internacional mostra que les fallides es poden gestionar amb èxit si s'afronten amb previsió. I el fons de rescat ens dona marge per afrontar la reestructuració del deute grec amb garanties. El que precisament no s'ha de fer són crides alarmistes sobre els terribles conseqüències que pot tenir la fallida de Grècia.

¿Els fons de rescat i el nou rol del BCE són un primer pas cap a una més gran integració o són un cas aïllat?

El fons és un primer pas cap a una més gran integració: fa uns anys hauria estat impensable que el govern espanyol canviés les seves polítiques per imposició d'Europa! S'hagués vist com una intromissió en la sobirania del país. Avui ho hem acceptat: *de facto*, ja estem anant cap a una més gran integració. I el govern espanyol sap que si no fa les coses bé les sancions que imposa el mercat són molt més dures que el que pot imposar la UE.

¿Assistim a una dictadura dels mercats sobre els governs?

No! Vivim en un món integrat financerament, per la qual cosa si un govern fa uns plans que no són realistes els mercats castiguen aquest govern.

Faig mig any l'FMI era keynesià i defensava els plans d'estímul; avui fa apologia de l'austeritat. ¿Dominique Strauss-Kahn ha perdut l'oremus?

Mai he defensat que tots els estímuls fiscals fossin positius. L'exemple és el nostre pla E: ja veu on ens ha portat.

La qüestió no és la poca perícia de Zapatero. ¿La qüestió és si la desorientació de Strauss-Kahn és provocada per la pressió dels mercats?

Les recomanacions de l'FMI estan condicionades a l'escenari global i a les perspectives de creixement. Si la previsió és poc creixement, cal replantejar-se determinades idees. I això és el que ha passat. Si bé és cert que hi ha hagut certa confusió.

Com em pot explicar l'obsessió alemanya per l'austeritat? Les mesures anunciades per Merkel poden condemnar Europa a l'estancament.

Alemanya, per raons històriques, és molt disciplinada fiscalment...

Edicions locals

Terrassa

Sabadell

B30

Juny		2010					
DL	DM	DC	DJ	DV	DS	DG	
	1	2	3	4	5	6	
7	8	9	10	11	12	13	
14	15	16	17	18	19	20	
21	22	23	24	25	26	27	
28	29	30					

Era necessari un ajust tan draconian a Alemanya?

Tot i que encara he d'estudiar-ne els detalls, sembla exagerat. I em preocupa que a països com el Regne Unit, amb l'excusa de la retallada, estiguin destruint un sistema universitari que era molt potent.

¿L'obsessió per l'austeritat ens està portant a fer bestieses?

Sóc el primer a dir-ho. A Itàlia, per exemple, es retalla el sistema educatiu, a Espanya es redueix la R+D. En moments de crisi es veu quins governants són capaços de preservar inversions de futur, a canvi, si cal, de més conflictivitat social.

Podem caure en una nova recessió?

És una possibilitat.

Per què s'opta per la tisorada en lloc de la reforma estructural?

Perquè és més fàcil, tot i que sigui a un cost més alt per als ciutadans.

Ajudant Grècia, Alemanya hi guanya econòmicament cobrant interessos. Això és solidaritat intraeuropea?

És solidaritat perquè si Grècia hagués de recórrer als mercats per refinançar-se encara hauria de pagar un preu molt més alt que el que paga a Alemanya.

Amb aquesta crisi, ¿Espanya tornarà al vagó de cua de la zona euro?

Espanya va créixer molt amb bases poc sòlides, una productivitat modesta i una població amb un nivell de formació baixa: som poc competitius.

¿Si no fem reformes, tornarem al vagó de cua europeu?

Si no es fan reformes, a Espanya i als països del sud d'Europa, tindrem problemes greus i s'aguditzarà la diferència amb el nord. Un exemple és el mercat de treball. En alguns països, com Dinamarca, hi ha flexibilitat i es dóna suport al treballador més que al lloc de treball (flexiseguretat). A Espanya, en lloc de protegir el treballador protegim el lloc de treball: qui és a l'atur ho té molt difícil per inserir-se! Sí, si no fem reformes en aquest àmbit, ens podem quedar enrere.

Joschka Fischer ha dit sobre Europa: "Dissolució o integració".

Anirem cap a una més gran integració, que podria ser política, però ara no succeirà. Si som realistes, en alguns temes haurem d'apostar per la integració i en altres haurem de deixar clar que Europa no es pot responsabilitzar de tots els problemes estatals. I certament s'han d'articular mecanismes de govern i s'ha de garantir que a la UE hi hagi un mercat més obert i competitiu en tots els àmbits, formació, serveis, etc.

¿D'aquí deu anys Europa serà l'economia més competitiva a nivell mundial com es deia a l'Estratègia de Lisboa?

Europa sempre ha fet salts endavant amb les crisis. Fins ara hem desaprofitat aquesta ocasió. Ara ja comencem a anar pel bon camí, però ens falta lideratge polític.

Notícia publicada al diari AVUI, pàgina 20. Diumenge, 13 de juny del 2010

Paraules clau: Europa, Espanya, Marimon, Ramon, Països, Reformes, Integració, Grècia, Deute, País

[Contacta](#) + [Publicitat](#) + [Informació legal](#) + [Cartes al director](#) + [Crèdits](#)

© Diari AVUI - Hermes Comunicacions SA

Prohibida tota reproducció d'acord amb l'article 32.1, paràgraf segon, LPI